

Република Србија
ПРЕКРШАЈНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
3 Прж.број 12822/23
15.06.2023. године
Београд

Република Србија
Републичка радиодифузна агенција
07.08.2023

ПРИМЉЕНО:			
Дат. Јез.	Број	Пис.	Вредн.
	1695/2023/7		

У ИМЕ НАРОДА

Прекршајни апелациони суд са седиштем у Београду, у већу састављеном од судија Марије Мимице, председника већа, Славице Бркић и Мирослава Петровића, чланова већа, са судским саветником Магдаленом Анђић, као записничарем, одлучујући о жалби заједничког браниоца окривљених, правног лица PRVA TELEVIZIJA DOO BEOGRAD и одговорног лица Катарине Павловић из Београда, адвоката Круне Савовић из Београда, изјављеној против пресуде Прекршајног суда у Београду 80 Пр.бр.81703/22 од дана 10.05.2023.године којом су окривљени оглашени одговорним због прекршаја у стицају из члана 78 став 1 тачке 9, 14, 15, 16, 20, 32 и 33 и става 2 Закона о оглашавању, а на основу члана 100, члана 102, члана 155, члана 269, члана 273 и члана 274 Закона о прекршајима („Сл.гласник РС“ број 65/13...112/22), на нејавној седници већа одржаној дана 15.06.2023.године, донео је

ПРЕСУДУ

Делимично се УСВАЈА жалба браниоца окривљених и ПРЕИНАЧУЈЕ пресуда Прекршајног суда у Београду 80 Пр.бр.81703/22 од дана 10.05.2023.године само у погледу јединствене новчане казне изречене окривљеној Катарини Павловић из Београда, одговорном лицу у окривљеном правном лицу, на тај начин што Прекршајни апелациони суд на основу утврђених појединачних новчаних казни у износима од по 50.000,00 (педест хиљада) динара за сваки од прекршаја учињених у стицају из члана 78 става 2 у вези став 1 тачке 9, 14, 15, 16, 20, 32 и 33 Закона о оглашавању за које је окривљена Катарина Павловић оглашена одговорном а описаних у ставу I, II, III, IV, V, VI, VII и VIII изреке пресуде, на основу члана 45 став 1 и став 2 тачка 2 у вези члана 39 став 1 тачка 1 Закона о прекршајима окривљену Катарину Павловић осуђује на јединствену новчану казну у износу од 300.000,00 (триста хиљада) динара, коју је дужна да плати у року од 15 дана од дана пријема ове пресуде, у противном ће првостепени суд на основу члана 315 Закона о прекршајима посебним решењем одлучити о начину извршења неплаћене казне, док се у преосталом жалба ОДБИЈА као неоснована, а у непреиначеном делу пресуда ПОТВРЂУЈЕ.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Београду 80 Пр.бр.81703/22 од дана 10.05.2023.године окривљено правно лице PRVA TELEVIZIJA DOO BEOGRAD и окривљена Катарина Павловић из Београда, одговорно лице у правном лицу, оглашени

су одговорним за осам прекршаја учињених у стицају из члана 78 став 1 тачке 9, 14, 15, 16, 20, 32 и 33 и став 2 Закона о оглашавању, те су по утврђеним новчаним казнама за сваки од прекршаја за окривљено правно лице у износима од по 300.000,00 динара и за окривљену као одговорно лице у износима од по 50.000,00 динара, осуђени на јединствене новчане казне и то окривљено правно лице на новчану казну у износу од 2.400.000,00 динара, а окривљена Катарина Павловић на новчану казну у износу од 400.000,00 динара. Истом одлуком окривљени су обавезани на плаћање трошкова прекршајног поступка у паушално одређеним износима од по 5.000,00 динара.

На наведену пресуду благовремену жалбу изјавила је адвокат Круна Савовић из Београда, заједнички бранилац окривљених, због битних повреда одредаба прекршајног поступка, непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о прекршајним санкцијама. У жалби се истиче да је изрека пресуде неразуљива јер није утврђено место извршења прекршаја, да то није наведено ни у самом захтеву по којем је као неуредном суд поступао и да је према ставу заузетом у једној одлуци Прекршајног апелационог суда као прецизно место извршења прекршаја требало навести да је "PRVA TELEVIZIJA DOO BEOGRAD као телевизија са националном фреквенцијом на територији Републике Србије емитовала наведени програмски садржај". Такође се истиче да је суд водио поступак по неуредном захтеву за покретање прекршајног поступка будући да исти не садржи чињенични опис радње из које произилазе правна обележја прекршаја и друге околности потребне да би се прекршај што тачније одредио према члану 181 став 1 тачка 4 Закона о прекршајима с обзиром да исти садржи само датум и време почетка и краја неправилности, без описа чињеничне радње којом би се биће прекршаја могло одредити услед чега је било потребно одбацити захтев те да се захтев не може састојати из табела, већ да се све чињеничне радње и наводни извршилац морају прецизирати, јасно описати и груписати по врсти прекршаја, а да само скидање оквира табеле није довољно да би се захтев сматрао уредним јер се захтев не може сматрати јасним и разумљивим с обзиром да је поднет у писаној форми уз описивање времена, радње и начина вршења радње кроз табеларни приказ, све узимајући у обзир да се наведене радње региструју аутоматски тј. путем софтвера, што је додатно учинило захтев нејасним и неразумљивим чиме је суд учинио битну повреду одредаба прекршајног поступка јер овакав захтев није одбацио као неуредан. Истиче се и да је суд повредио одредбе поступка због тога што није извео предложене доказе, да су окривљени у одбрани истакли да због неуредног захтева није било могуће протумачити на који начин су извршили прекршај, а да су се ради разјашњења спорних чињеница и како би окривљени могли да искористе право на одбрану и да се увере у исправност начина на који је утврђено наводно постојање неправилности, односно утврђивање путем софтвера, сагласили са предлогом подносиоца за извођење доказа саслушањем предложених сведока, тј. Јасне Кожул док суд и поред тога такав доказ није извео иако су се обе стране сагласиле да је нужан. У погледу прекршајне санкције истиче се да је приликом изрицања јединствене новчане казне окривљеној, као одговорном лицу у правном лицу, иста изречена преко двоструког износа највеће новчане казне предвиђене Законом о прекршајима, имајући у виду прописани распон од 5.000,00 до 150.000,00 динара, те истој није могла бити изречена јединствена новчана казна већа од 300.000,00 динара. Такође се наводи да је првостепени суд своју пресуду у целости засновао на наводима подносиоца захтева, односно софтверу за који није достављен ниједан доказ о исправности, нити је суд додатно довео у питање његову исправност и извео предложене доказе, па је предложено да другостепени суд пресуду укине и врати на поновни поступак ради

утврђивања свих околности, односно правилног утврђивања чињеничног стања.

Прекршајни апелациони суд је одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом, ценио жалбене наводе и испитао пресуду по службеној дужности према члану 272 Закона о прекршајима, па је нашао да жалба није основана осим у погледу повреде материјалног права на штету окривљене Катарине Павловић изреченом јединственом новчаном казном за прекршаје учињене у стицају према члану 265 тачка 5 Закона о прекршајима, а коју повреду је овај суд отклонио преиначењем првостепене одлуке према члану 274 тачка 2 истог закона, налазећи да није било битних повреда одредаба прекршајног поступка нити других повреда материјалног права на које овај суд пази по службеној дужности.

Неосновани су жалбени наводи да у изреци није одређено место извршења с обзиром да је у смислу члана 12 Закона о прекршајима јасно опредељено и то свих прекршаја навођењем да је "PRVA TELEVIZIJA DOO BEOGRAD у телевизијском програму који се емитује..." што представља место седишта окривљеног правног лица као место где је учинилац радио па код иначе неспорне чињенице да је програмски садржај емитован на територији Републике Србије, јер окривљено правно лице за цело подручје наше земље има дозволу, то није ни било потребно наводити где је последица наступила.

Овај суд налази да су жалбени наводи да је поступано по неуредном захтеву за покретање прекршајног поступка због табеларног приказа, те садржаног само датума, времена почетка и краја неправилности, потпуно супротни стању у списима. Предметни захтев није садржао никакав табеларни приказ, при чему су сви прекршаји који су окривљенима стављени на терет осим датума и времена почетка и краја неправилности садржали јасно описани начин поступања окривљених као и материјалне одредбе закона које су тим поступањем прекршене сем за прекршаје који су били ближе описани под тачкама б., в. и ж. (а сада у изрци одлуке описаних у ставу II, III и VIII). Наведено је отклоњено од стране суда налагањем да се прецизира чињенични опис у том делу, по којем је подносилац поступио а након чега је суд покренуо поступак, те тако уређен захтев доставио окривљенима ради изношење одбране, па је по спроведеном поступку на основу оцене изведених доказа утврдио чињенично стање и огласио окривљене одговорнима за све прекршаје управо онако како се чињенично терете захтевом као оптужним актом чиме је и изрека пресуде јасна, непротивречна и разумљива. Према томе првостепени суд је поступао по уредном захтеву у којем су наведени чињенични описи противправних радњи за све прекршаје и из којих произлазе сва објективна обележја свих прекршаја, исти је довољно јасан и детаљан па су окривљени супротно жалби без икаквих сметњи имали могућност да се на такав захтев изјасне. Осим тога, суд је ову могућност окривљенима правилно дао према члану 93 Закона о прекршајима, исти су је својом вољом искористили онако како су то желели односно оспоравајући паушалним наводима све неправилности које им се стављају на терет и предлажући да се у току поступка изврши увид у достављене снимке програма те саслуша већ предложени сведок од стране подносиоца захтева Јасна Кожул која је вршила надзор. По прегледаним снимцима дана 10.04.2023.године достављеним од стране подносиоца захтева заједно са осталим доказима а који су уручени одбрани и омогућено им изјашњење на њих, првостепени суд је у потпуности и правилно утврдио чињенично стање, при чему је за овако дату одбрану дао јасне и правилне разлоге оценивши је као неприхватљиву и без утемељења у било којем доказу из којег би произлазиле другачије чињенице односно као оповргнуту свим изведеним доказима - предметним снимцима, извештајем о неправилностима од 13.08.2021.године

са извештајем за окривљено правно лице за период од 01.07. до 31.07.2021.године сачињеним од стране Јасне Кожул која је вршила надзор код подносиоца захтева и утврдила неправилности за које се терете окривљени а због чега и по налажењу овог суда није било никакве потребе да се иста саслушава с обзиром да је исти извештај у складу са садржином снимака који одбраном заправо нису ни доведени у сумњу, па ни исправност софтвера а што се тек сада истиче у жалби. Из ових разлога овај суд налази да су докази изведени у довољној мери, да је побијана пресуда јасна и разумљива, да садржи све чињенице и околности које представљају обележја прекршајних дела за које су окривљени оглашени одговорним а од којих зависи правилна примена закона и одлука у погледу правних квалификација сваког дела посебно, а да пресуда не садржи противречност ни међусобно ни у односу на садржину изведених доказа, при чему је првостепени суд у образложењу дао адекватне разлоге за своју одлуку због чега је жалба у погледу утврђеног чињеничног стања неоснована.

Прекршајни апелациони суд је испитао и одлуку о утврђеним појединачним новчаним казнама за сваки од осам прекршаја у стицају, те налази да је и поред утврђених бројних неправилности за сваки од њих сваком окривљеном, очигледно узимајући у обзир нижи степен виности окривљене као одговорног лица опредељен у границе свесног нехата, а из чије одговорности произлази одговорност правног лица према одредбама члана 27 Закона о прекршајима, утврдио за сваки прекршај минимално прописане износе новчане казне из члана 78 став 1 и став 2 Закона о оглашавању, а што по налажењу овог суда представља нужну меру за постизање како опште тако и посебне сврхе кажњавања. Међутим, приликом изрицања јединствене новчане казне окривљеној као одговорном лицу у правном лицу Катарини Павловић суд је прекорачио своја овлашћења која има по одредбама члана 45 став 2 тачка 2 Закона о прекршајима имајући у виду да је изрекао јединствену новчану казну која одговара збиру утврђених новчаних казни али која је већа од двоструког износа највеће новчане казне предвиђене овим законом и прописане чланом 39 став 1 тачка 1 Закона о прекршајима а што се једино основано истиче жалбом и због чега је само у том делу првостепена пресуда преиначена од стране овог суда на тај начин што је по правилно утврђеним минимално прописаним новчаним казнама за сваки од прекршаја окривљеној изречена јединствена новчана казна у двоструком износу највеће новчане казне предвиђене Законом о прекршајима.

На основу свега донета је одлука према члану 273 и 274 Закона о прекршајима.

Против ове одлуке жалба није дозвољена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА

Марија Мимица

